

3rd March 1969]

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : Sir, I move—

“ That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968), as amended, be passed.”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Tamil Nadu Agricultural Lands Record of Tenancy Rights Bill, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968), as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill as amended, was passed.

V.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1969-70.

* திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, 1969-70-க்கான வரவு செலவு திட்டத்தின் கீழ் ஆசிரியர்களுக்கு சில சிறு நிவாரணங்கள் அளித்திருப்பதற்காக அரசுக்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றியையும் வந்தனத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கின்றேன்.

இன்றைய தினம் கேள்வி நேரத்தின்போது கனம் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், ஹையர் கிரேடு உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு 1960-ம் ஆண்டு சம்பளக் கமிஷனின் சிபாரிசுப்படி வாங்கிக்கொண்டு இருந்த அலவன்ஸுகள் குறைக்கப்பட்டதை இப்போது மீண்டும் ஐந்து ரூபாயை பத்து ரூபாயாக உயர்த்திக்கொடுக்க உத்தேசித்து இருக்கிறோம் என்று. அதற்கு எனது இதய பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக ஆசிரியர்களுடைய குடும்பப் பென்ஷன் திட்டத்தின்கீழ் ஒரு ஆசிரியர் இருபது ஆண்டுகள் பணியாற்றிவிட்டு திடீரென்று இயற்கை எய்திவிட்டால், வேலையில் இருக்கும்போது இறந்துவிட்டால் ஐந்து ஆண்டு காலத்திலிருந்து பத்தாண்டு காலம் வரை அவருடைய மனைவியாருக்கோ அல்லது சட்ட பூர்வமான வாரிசுகளுக்கோ ஆசிரியர் உயிரோடு இருந்தால் என்ன பென்ஷன் வாங்குவாரோ அதில் பாதித் தொகையை அவர்களுக்கு பென்ஷனை வழங்கும் திட்டம் இருந்தது. அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் அந்த பாதிக்கப்பட்ட ஆசிரியரின் குடும்பத்திற்கு வழங்கப்படும் பென்ஷன் தொகை பத்து ரூபாய்க்கு குறைந்தும் இருந்தது. அது குறைந்த பட்சம் இருபது ரூபாய் இருக்க வேண்டும் என்று கேள்வி நேரத்தின்போதும் மற்ற மற்ற நேரத்தின் போதும் நான் அடிக்கடி வற்புறுத்தி வந்து இருக்கிறேன். இந்த வருவாய் திட்டத்தில், ஏறக்குறைய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு இருப்பது போலச் செய்யப்படும் என்று உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. இது குறைந்தது இருபது ரூபாயாவது இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். மற்ற விதிகளும் அரசாங்க ஊழியர்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1969]

களுக்கு எப்படி இருக்கிறதோ அதேபோல இந்தக் குடும்பப் பென்ஷனானது ஐந்து ஆண்டிலிருந்து பத்தாண்டு வரையில் என்று இருக்காமல் ஆயுள்காலம் பூராவும் மனைவிக் கொ அல்லது சட்ட பூர்வமான வாரிசுக்கோ வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இன்னும் ஆசிரியர்கள் விஷயத்தில் அரசாங்கம் செய்ய வேண்டியவை எவ்வளவோ இருக்கின்றன. பல சிறு சிறு நிவாரணங்களைத்தான் அவர்கள் சார்பிலே நான் அடிக்கடி வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு வந்து இருக்கிறேன். குடும்ப பென்ஷன் என்பது சில குடும்பங்களுக்குத்தான் கொடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. இதனால் அரசாங்கத்திற்கு பெரும் செலவு ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடாது. எனவே இந்த விஷயத்தில் இன்னமும் சற்று தாராள மனப்பான்மையோடு அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இப்போது ஹையர்கிரேடு உடற்பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கு அலவன்சு ஐந்து ரூபாயை பத்து ரூபாயாக உயர்த்திக்கொடுக்க இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதில் அவர்களுக்கு மிகுந்த திருப்தி ஏற்படும். அவர்களுடையது அல்ப சந்தோஷம்தான். அநியாயமாக ஒரு சமயம் குறைக்கப்பட்டுவிட்டதை இப்போது நியாயமாக அரசாங்கம் மீண்டும் கொடுக்க முன்வந்து இருக்கின்றார்கள். இது அவர்களுக்கு சந்தோஷம். ஆனால் வெகு நாட்களாக அநியாயமாக பல விஷயங்களில் ஆசிரியர்கள் சர்க்கார் ஊழியர்களைப்போல் கருதப்படாமலேயே வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். சர்க்கார் ஊழியர்கள் என்று சொல்லும்போது மற்ற மற்ற என்.ஜி.ஓக்களைப் போல என்று சொல்லவில்லை நான். சர்க்கார் நடத்தும் பள்ளிக் கூடங்கள் இருக்கின்றன; கல்லூரிகள் இருக்கின்றன; பயிற்சிப் பள்ளிகள் இருக்கின்றன. அவைகளிலுள்ள ஆசிரியர்கள் அரசாங்க ஊழியர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். ஆனால் சுதந்திரம் வந்து 22 ஆண்டுகள் ஆகியும் அந்த சர்க்கார் நடத்தும் கல்வி நிலையங்களில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வரும் சலுகைகள் மற்ற தனியார் நடத்தும் அல்லது போர்டுகள் நடத்தும் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு வழங்கப்படாமல் இருப்பது நியாயமாக இருக்கிறதா என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அந்த சலுகைகளை இவர்களுக்கு கொடுப்பது என்றால் மொத்தம் ரூபாய் 1.25 கோடிதான் ஆகும் என்று தெரிகிறது. இதை நான் ஒரு தடவைக்குமேல் இந்த மன்றத்திலேயே எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறேன். சர்க்கார் நடத்தும் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு உள்ள சலுகைகள் மற்ற ஆசிரியர்களுக்குத் தரப்படுவது இல்லை. உதாரணமாக சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு கல்யாணக் கடன்கள் வழங்கப்படுகின்றன. ஆனால் மற்ற துறையில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கு அந்தச் சலுகைகள் கடன்கள் வழங்கப்படவில்லை. அப்படிப்பட்ட சலுகைகளை வழங்க இருப்பதாகவும் இந்த வரவு செலவு திட்டத்திலிருந்து அறிய முடியவில்லை. சர்க்கார் இதை அவர்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். எல்லா ஆசிரியர்களும் ஆரம்பப் பள்ளியிலிருந்து கல்லூரிகள் வரையில்

3rd March 1969] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

உள்ள அவ்வளவு ஆசிரியர்களும் அரசாங்க ஆசிரியர்கள்தான் என்று அறிவிக்கப் படவேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஒரு சமுதாயத்தையே உன்னத நிலையில் இருக்கச் செய்யப் பாடுபடும் ஆசிரியர் சமுதாயம் மட்டும் எப்போதும் கீழ் தளத்திலேயே இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லுவதில் என்ன நியாயம் இருக்க முடியும்? சுதந்திரம் வந்து இவ்வளவு ஆண்டுகள் ஆகியும் இன்னமும் ஆசிரியர்கள் சர்க்கார் ஊழியர்கள் இல்லை என்று சொன்னால், சர்க்கார் அவர்கள் தங்கள் ஊழியர்கள் தான் என்று ஒப்புக்கொள்ள வில்லை யென்றால், சர்க்கார் பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்கள் வேறு, மற்ற பள்ளி ஆசிரியர்கள் வேறு என்று சொன்னால் இது எவ்வளவு நியாயமற்றது என்பதை இந்த அரசு தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். சாதாரணமாக சம்பள விஷயத்தை எடுத்துக் கொண்டால், ஒருவர் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் பண்ணி விட்டு, இரண்டு வருஷம் டிரெய்னிங் ஸ்கூலில், சர்க்கார் வைக்கிற சில பஸ் சர்க்கார் நடத்துகிற டிரெய்னிங் ஸ்கூல், பாஸ் பண்ணி விட்டு அவரும் சம்பளம் வாங்குகிறார். அதே சம்பளம் சர்க்கார் ஆபீசிலே இருக்கிற எஸ்.எஸ்.எல்.சி. பாஸ் செய்த குமாஸ்தாவும் வாங்குகிறார். இரண்டு வருஷம் படித்ததற்கு மதிப்பு இல்லையா? என்சினியரில் படித்தவருக்கு மதிப்பு இருக்கிறது. டாக்டர் படித்தவருக்கு மதிப்பு இருக்கிறது. டிரெய்னிங் படித்தால் மாத்திரம் மதிப்பு இல்லை. அந்த லோயர் கிரேட் குமாஸ்தா சம்பளம் ஆசிரியருக்கு வருஷம் ரூ. 4 என்று ரூ. 110 வரை போகிறது. அப்புறம் ரூ. 3 என்று சொல்லப்படுகிறது. அந்த ரூ. 4-ஐ ரூ. 8 என்று வைக்கக் கூடாதா? அந்த லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்காவது அப்பர் டிவிஷனுக்கு போக முடிகிறது. ஆனால் ஆசிரியர்களுக்கு பிரமோஷன் சான்சம் கிடையாது. இது ஒரு சிறிய நிவாரணம். இதை கொடுத்தால் சந்தோஷமாக இருக்கும். இந்த ஆண்டு கல்விக்காக மட்டும் ரூ. 65 கோடி இந்த பட்ஜெட் மூலம் செலவழிக்கிறோம். நமக்கு வரக்கூடிய வருவாயில் 24 சதவிகிதம். நாங்கள் அந்த ரூ. 65 கோடிக்கு மேல் ஒரு பைசா கூட கேட்கவில்லை. இந்த ரூ. 65 கோடிக்கு எப்படி செலவு செய்கிறது என்பதில் நான் சொல்லி வந்ததை அனுசரித்து இந்த பட்ஜெட்டில் வரம்பு பண்ணப்பட்டிருக்கும் என்று எதிர்பார்த்தேன். சாதாரணமாக பள்ளிக்கூட கட்டிடம் கட்டுவதற்கு ரூ. 1 கோடி செலவு பண்ணுகிறோம். லபாரடரி கட்டுவதற்கு கொடுக்கிறோம். ஏற்கனவே பல வருஷங்களுக்கு முந்தி இந்த சபையில் சொல்லி இருக்கிறேன். அதை மறுபடியும் சொல்லாமல் இருக்க என்னால் முடியாது.

“The Government has more faith in Brick and Mortar than in Men and minds.”

மனிதனைப்பற்றி, மனிதனுடைய உழைப்பைப்பற்றி மனிதனுக்கு திருப்தி உண்டுபண்ண வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கிறோம் என்று கனம் உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இந்த

6-20
p.m.

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1969]

சட்டம் கொண்டு வரக்கூடிய காலத்தில் வெகு அழகாக எடுத்துச் சொன்னார். அதே சூழ்நிலையில் இருக்கக்கூடிய ஆசிரியர்கள் உணவு உற்பத்தி செய்கிறவர் மட்டுமல்ல, மூளைசக்தியையே உற்பத்தி செய்கிற ஆசிரியர்கள், அவர்களுக்கு இந்த ரூ. 1¼ கோடி கொடுப்பதில் என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது? பழைய சர்க்காரும் சரி, இப்பொழுதும் சரி, மாணவர்களுக்கு உணவு கொடுக்கிறார்கள், பள்ளிக்கூடத்திற்கு கட்டிடம் கட்டுகிறார்கள். ஆனால் இந்த 55 பையன்களுக்கு, 56-வதாக ஒரு ஆசிரியர் இல்லாவிட்டால் பள்ளிக்கூடம் என்றே, ஹைஸ்கூல் என்றே, காலேஜ் என்றே பெயர் வருமா? இந்த 56-வது பேருக்கு பாதுகாப்பு இல்லை. இந்த 56-வது பேர் கவனிக்கப் படவில்லை. சாதாரணமாக எடுத்துப் பார்ப்போமானால் அந்த ஆசிரியர்கள் செய்யக்கூடிய கல்வியினுடைய நோக்கமென்ன? ரூ. 65 கோடியை சர்க்கார் வீண் செய்கிறீர்கள் என்று தான் நான் சொல்கிறேன். ஆசிரியர்கள் தான் மக்களுக்குப் ப்ரொப்ளை அபிவிருத்தி பண்ணி, சர்க்காருக்கு உட்பட்டு, நியாயத்திற்கு உட்பட்டு, சட்டத்திற்கு உட்பட்டு நடக்கிறதுபோல, ஏழைகளுக்கு தானம் பண்ணுகிறாப்போல, அவர்கள் உத்தியோகம் பார்த்து செலவுகளை குறைக்கிறாப்போல நல்ல நடத்தை உண்டு பண்ணுகிறவர்கள். அப்படிப்பட்ட கல்விக்கு நிறைய பணம் செலவழித்தால் அது இன்வெஸ்ட்மெண்டு என்று பெயர். சிம்பிள் இன்ட்ரெஸ்ட் இல்லை. காம்பவுண்டு இன்ட்ரெஸ்டோடு வரும் என்று நினைத்து, அது தான் கல்வியினுடைய நோக்கம். அந்த நோக்கத்தோடுதான் பாடம் இருக்க வேண்டுமென்று நான் ரொம்ப வருஷமாக சொல்லிக்கொண்டு வருகிறேன். கோகலே காலத்திலிருந்து அதற்காக ரொம்ப கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். நல்ல நடத்தை உண்டுபண்ண பாடம் ஒன்றுமில்லை.

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : திருக்குறள் இருக்கிறது.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இப்போது திருக்குறளைக் கொண்டு வந்து இருக்கிறோம். அவசியம் கொண்டு வர வேண்டும். அந்த வகையில் ஏதோ ஒரு நேரத்தில் ஒரு பாகத்தை எடுத்து சொல்லலாம். எப்படி பஸ்ஸில் எழுதி எல்லோருக்கும் படிக்கிறாப்போல அந்த தூண்டுதலை உண்டுபண்ணுகிறோமோ அதே மாதிரி, எப்படி உணவு அமைச்சரவர்கள் விவசாயிகள் லட்சக் கணக்கான மக்களுக்கு உணவு உற்பத்தி பண்ணிக்கொடுக்கிறவர்கள், அவர்களுக்காக இந்த சட்டம் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்கிறார்களோ அதே மாதிரி, திருக்குறளை பள்ளிக் கூடத்தில் கட்டாயமாக கொண்டு வரவேண்டும். இந்த 1,330 குறளையும் ஐந்து ஆண்டுகளில் ஒப்பிட்டு, அதற்கு தனியாக பரிட்சை ஏன் வைக்கக்கூடாது? உழுகிறவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிப்பது போல அதே மாதிரி ஆசிரியர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுப்பதற்காக 1960-ம் ஆண்டு ஆசிரியர் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தேன். கல்வி அமைச்சராக இருந்த கனம் சுப்ரமணியம் அவர்கள் அதைவிட உறுதியாக ஒரு சட்டம் கொண்டு வருகிறேன்

3rd March 1969] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

என்று சொன்னார்கள். எட்டு வருஷம் ஆகிறது. இன்னும் வரவில்லை. இரண்டு வருஷமாக இந்த மந்திரிசபை இருக்கிறது. இது கொண்டு வந்திருக்கலாம். எந்த ஆசிரியரை தள்ளுவதாக இருந்தாலும் சர்க்கார் ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கிற நிபந்தனைகள் தான் இவர்களுக்கும் இருக்கும் என்று சொல்லிவிட்டால் போதும். சர்க்கார் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு கொடுக்கும் எல்லா சலுகைகளும் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஆசிரியர்களெல்லாம் சர்க்கார் ஊழியர்கள். சாதாரண சர்க்கார் ஊழியர்களல்ல. ஏ-1 சர்க்கார் ஊழியர்களாக இருக்க வேண்டும். வீட்டு வாடகை எல்லோருக்கும் தருகிறார்கள். உதவி பெறும் பள்ளிக் கூடங்களில் இருக்கிறவர்களுக்கு கிடையாது. அதே மாதிரி மெடிகல் அலவன்ஸ். இன்று வரைக்கும் அந்த அலவன்ஸ் கொடுக்கப்படவில்லை. அதே மாதிரி ஒரு பள்ளிக் கூடத்தை எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே இருக்கும் ஆசிரியர்களுக்கு இருக்கும் சலுகைகள் குமாஸ்தாக்களுக்கு இல்லை. ஆசிரியர்களுக்கு பென்ஷன் கொடுத்தால், 100 பேர் ஆசிரியர்கள் இருந்தால் 4 குமாஸ்தாக்கள் இருக்கிறார்கள், அந்த குமாஸ்தாக்களுக்கு பென்ஷன் கிடையாது. இப்படி நாம் எல்லோருக்கும் நியாயம் வழங்க வேண்டி இருக்கிறது. இதை உடனடியாக செய்ய வேண்டும். அதற்காக சர்க்காருக்கு அந்த மனப்பான்மை இல்லை என்று சொல்லவில்லை. இருக்கிறது. நான் ரொம்ப நாட்களாக உதவி மந்திரி இருக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் கனம் தியாகராஜன் அவர்கள்கூட வேடிக்கை பண்ணினார்கள், இவருக்கு ஒரு டெபுடி மந்திரி வேண்டுமோ என்று. கல்வி என்பது ஒரு பெரிய சமுத்திரம். அதில் ஆசிரியர்களுடைய குறைகளை கவனித்து நிவர்த்தி பண்ண வேண்டாமா? அவர்கள் தான் பிரயோக அபிவிருத்தி செய்கிறார்கள். அவர்கள் தான் சர்க்கார் செய்யும் வேலைகளை விளம்பரம் பண்ணுகிறவர்கள். சர்க்காரில் எந்தத் திட்டம் போட்டாலும், பள்ளிக்கூட சம்பந்தமல்லாத காரியங்களுக்கெல்லாம் அவர்களை அனுப்பி, சர்க்கார் பிரதிநிதிகளாக, சர்க்கார் செய்யக்கூடிய காரியங்களை எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் என்ன கேட்கிறார்கள்? குடி இருப்பதற்கு பெரிய பங்களா வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களா? அல்லது ஆளுக்கொரு கார் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்களா? விவிங் வேஜ் கேட்கிறார்கள். பள்ளிக்கூட ஆசிரியர் வேலை எப்படி இருக்கிறது?

திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : மினிமம் வேஜ் கூட கொடுக்க முன் வரவில்லை.

திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : நான் industrial terminology பீஸ் சொல்லவில்லை. நான் சொல்லுகிறது விவிங் வேஜ். சாதாரணமாக ஒரு புருஷன், பெண்சாதி, நான்கு குழந்தைகள் இருந்தால் அவர்களுக்கு செலவிற்கு என்ன ஆகிறதோ, சிம்பிள் விவிங்கிற்கு, வாழ்க்கைக்கு என்னவேண்டுமோ, அந்த அளவிற்கு நான் சொல்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1969]

கிறேன். பாட திட்டத்தை மாற்ற வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை. அந்த பாட திட்டம் அமுல்நடத்த ஆசிரியர்கள் ரொம்ப முக்கியமாக இருக்கிறார்கள். அந்த ஹ்யூமன் எலிமெண்டிற்கு பணம் ஒதுக்கி அது போகத்தான் பாக்கி விஷயங்களுக்கு ஒதுக்க வேண்டும், என்றுதான் நான் கேட்கிறது. இந்த ரூ. 65 கோடியில் ரூ. 1¼ கோடி பள்ளிக்கூட ஆசிரியர்களுக்காக கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறேன். நான் 17 வருஷமாக இந்த சட்டசபையில் இருக்கிறேன். பட்ஜெட்டிலேதான் கொடுக்க வேண்டுமென்றில்லை. எப்போதும் கொடுக்கலாம். அப்படி கொடுத்தாலும், அந்த டிபார்ட்மெண்டு திருந்த வேண்டாமா? அந்த டிபார்ட்மெண்டு என்ன பண்ணுகிறது. போன வருஷம் ஒரு ஆசிரியர் அவர் வேலையில் இருக்கிறபோது அவருக்கு வேண்டிய தகுதிக்கு மேல் படித்திருந்தால் இரண்டு இன்கிரிமெண்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று போட்டிருந்தார்கள். ஆசிரியர்களுக்கு நான் சொல்லியும் தைரியம் வரவில்லை. இப்போதுதான் ஒரு ஆர்டர் போட்டிருக்கிறார்கள். பி.ஏ.எஸ்.டி. இருக்க வேண்டிய இடத்தில் ஒரு எம்.ஏ.எஸ்.டி. இருந்தால் இரண்டு இன்கிரிமெண்டு கொடுக்கலாமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். 1955-க்கு முன் பென்ஷன் வாங்காத 75, 85 வயது தாத்தாக்களுக்கெல்லாம் பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று காலஞ்சென்ற அண்ணா முதலமைச்சர் அவர்கள் காருண்யத்துடன் ஒப்புக்கொண்டார். இன்றையதினம் வரையில் வரவில்லை. கலேஜ் பிரின்சிபால்கள் இரண்டு பேர்கள் என்னிடம் வந்து முறையிட்டார்கள். சரியான விபரங்கள் கொடுத்தும் அவர்களுக்கு வரவில்லை. பஞ்சாயத்து போர்டு பிரசிடெண்டும், எய்டெட் ஸ்கூல்ஸ் மானேஜ்மெண்டும் எங்களிடம் ரிகார்டே இல்லை, கொடுக்க முடியாது என்கிறார்களாம். பஞ்சாயத்து போர்டுகள் ஜில்லா கலெக்டரிடம் ரிகார்டுகள் இருப்பதாக சொல்லுகிறார்களாம். சர்க்காரைத் தப்பு சொல்ல முடியாது. செக்ரடேரியட்டைத் தப்பு சொல்ல முடியாது. சர்வீஸ் ரெஜிஸ்டர் இல்லாத கேஸ்களிலேயும் ரெஜிஸ்டர் இருந்தும் “வெரிபை” பன்றது கஷ்டமாக இருந்தால் கூட உடனே இந்த 20 ரூபாய் கொடுக்கச் சொல்லி உத்தரவிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த தொகையானது “லேபஸ்” ஆகாமல் பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து ஒரு சர்டிபிகேட்டு ஜில்லா கலெக்டரிடம் கொடுத்தால் கிடைக்கும்படியாக இருக்கவேண்டும். இது 1-3-1968 முதல் சாங்ஷன் ஆகியிருக்கிறது. இது கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கனம் காலஞ்சென்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த ஒரு பெரிய அனுசூலம். இந்த பலன் 103 ஆசிரியர்களுக்கு கிடைத்திருக்கவேண்டும். அதற்குள் 3 பேர்கள் இறந்து போய் விட்டார்கள். உடனே வாங்கும் படியாக இந்த உதவியானது உடனடியாக செய்யப்படவேண்டும். கல்விக்காக எவ்வளவோ கோடி ரூபாய் செலவிடுகிறோம். இதில் ஒரு 1¼ கோடி ரூபாய் ஆசிரியர்களுக்காக அட்ஜஸ்ட் பன்றது கஷ்டம் இல்லை. நான் குரு தட்சணையைப்பற்றி பேசி வருகிறேன்.

3rd March 1969] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

ஒரு படிக்கிற மாணவன் மாதம் ஒரு ரூபாய் என்று கொடுத்தால் கூட 9 கோடி ரூபாய் வரும். இதைப்பற்றி காலஞ்சென்ற முதல் அமைச்சர் அவர்கள் நிருபர்களுக்கு அளித்த பேட்டியில் சொல்லும் போது திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி இந்த குரு தட்சணை பற்றி சொல்லுகிறார். அப்படி வாங்கினால் இலவசக் கல்வி என்பதை நாங்கள் எடுத்து விட்டோம் என்று பிரச்சாரம் செய்யும்படியான நிலைமை மற்றவர்களுக்கு வந்து விடும், அதனால் யோசிக்கிறேன் என்று 68 ஜனவரி கலைமகள் முதல் இதழில் முதலமைச்சர் அவர்கள் படம் போட்டு நிருபர்கள் பேட்டியில் சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. நாம் ஒரு ரூபாய் அதிருஷ்டப் பிரைஸ் என்று வைத்திருக்கிறோம். “ராஃபல்” “பைல்யூர்” ஆகாது. இப்போது ஒரு ரூபாய்க்கு சாதாரண மதிப்பு தான். எந்த பெற்றோரும் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்லமாட்டார். இதைப் பற்றி 12 வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே நான் கேட்டு வருகிறேன். பள்ளிக் கூடங்களை இலவசமாக நடத்துகிறோம் என்று நினைக்கவேண்டாம். ஒரு “பாரண்டு” பெற்றோர் ஒரு ரூபாய் என்று கொடுத்தால் தான் அவருக்கும் “ரெஸ்பான்ஸிபிளிடி” என்பது இருக்கும். பர்ட்டிடம் சரியில்லாததினால் தான் “டிஸிப்ளின்” கெட்டுப் போயிருக்கிறது. பாட திட்டத்தை மாற்றவேண்டும், அதனால் எவ்வளவோ “எபென்ட்” இருக்கிறது. ஆசிரியர்களின் வேலையை கண்ணால் பார்க்க முடியாது. பெரிய இன்டஸ்ட்ரியில் டிரெயின் பண்ணி அவன் பிறகு பின் உற்பத்தி செய்வதைப் போல ஆசிரியர்காண்பிக்க முடியாது. “ஹூமன் மெஷினரோடு” மூவ் பண்ணுகிற இந்த ஆசிரியருக்கு கவலை இல்லாது இருப்பதற்கு இந்த 1¼ கோடி ரூபாய் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். கஷ்டமே கிடையாது. “ஹவுஸ் ரெண்டு அலவன்ஸ்” “மெடிகல் அலவன்ஸ்” எல்லாவற்றையும் கொடுத்துவிடவேண்டும். பென்ஷன்காரர்களுக்கு டி.ஏ. கொடுத்தார்கள். எய்டட் ஸ்கூல் டீச்சர்களுக்கு காலேஜ் டீச்சர்களுக்கு 10 ரூபாய் டி.ஏ. வரவில்லை.

The nation builder is treated inferior to the inferior servant of the Government. ஆகையினாலே இந்த 10 ரூபாய் கொடுப்பதனால் சர்க்காருக்கு இரண்டு லட்ச ரூபாய் ஆகிறது. அவர்கள் டெபுடேஷன் போனார்கள். காலஞ்சென்ற முதலமைச்சர் அவர்களுடைய ஆசிரியர் சங்கத் தலைவராகவும் திரு. சுந்தரவரதாச்சாரி அவர்கள் காரியதரிசியாகவும் கொண்ட டெபுடேஷன் போயிற்று. காலஞ் சென்ற முதலமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு ஒரு லட்ச ரூபாய்க்குள் ஆனால் கொடுக்கிறேன் என்றார்கள். கணக்கு பார்த்தால் இரண்டு லட்ச ரூபாய் ஆகிறது. அவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும். ஆசிரியர்கள் ஜாதகம் என்றைக்கும் கஷ்டப்பட வேண்டியது தானா? அவர்கள் ஜாதகத்தில் நல்ல காலம் வரக் கூடாதா? அவர்கள் “க்வாலிபிகேஷன்”-க்குத் தகுந்த சம்பளமாக கிளார்க்கைவிட 10 ரூபாய் அதிகமாகத் தாக்கூடாதா? 60-இல் “பே கமிஷன்” வந்தபோது லேயர் கிரேடு டிரில் இன்ஸ்டிரக்டருக்கும் ஹெயர் கிரேடு இன்ஸ்டிரக்டருக்கும் இடையில்

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1969]

ரூபாய் வித்தியாசம்தான் வந்தது. இவர்கள் இரண்டு பேரிடையில் இரண்டு வருஷம் படிப்பு வித்தியாசம், ஜெனரல் க்வாலிபிகேஷன் இரண்டு வருஷம் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இது வரை நிவாரணம் வரவில்லை. இன்றைக்குச் சொன்னார் கனம் கல்வி மந்திரி அவர்கள் ஆவன செய்வதாக. கேட்கும்போது எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருக்கிறது. இப்படி அடுத்த நியாயத்தையும் ஒத்துக் கொள்ளுவார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் இருப்பவர்களுக்கு இதையெல்லாம் சொல்லுகிறேன். அடுத்தபடியாக என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால் இங்கு உத்திரவு போட்டவுடன் மூன்று மாதங்களுக்குள்ளே அது டிபார்ட்மெண்டால் அமுலானதா என்று பார்க்க ஒரு கமிட்டியைப் போடவேண்டும். பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி பின்னால் பார்க்கிறது. இங்கு கொடுக்கப் பட்ட சலுகைகள் அமுலாக்கப்பட்டதா 3 மாதங்களுக்குள் என்று பார்க்க ஒரு பொறுக்கு கமிட்டி போடவேண்டும். மார்ச்சு 31ம் தேதி முடியப்போகிறது என்பதற்காக இரவோடு இரவாக வெள்ளை அடிப்பது, கிரான்ட் செலவு செய்யப்படவேண்டும் என்பதற்காக. இப்படி சர்க்கார் பணம் வியர்த்ததாக ஆகிறது. இப்போது மார்ச்சு என்றால், எப்ரலிலிருந்து ஜூன் வரை, ஜூலை வரை ஜூலையிலிருந்து செப்டம்பர் வரை இப்படி மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை என்ன ஆயிற்று. இந்த சர்க்கார் உத்திரவுகள் எப்படி அமுலாகிறது என்று பார்த்தால் இப்படி பார்க்க ஆரம்பிக்கிறோம் என்றால் எல்லா டிபார்ட்மெண்டுகளும் நன்றாக வேலைசெய்யும். டி. இ. ஓக்கள் 500 சொச்சம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களில் குறைந்தது 250 பேருக்காவது இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் எஜுகேஷனில் டிரெயினிங் கொடுத்து, ஹிஸ்டரி எக்ஸ்பர்ட், “ஜியாக் ரபி எக்ஸ்பர்ட்” என்று டிரெயினிங் கொடுத்து விட்டால் அவர்கள் ஆசிரியர்களை அலட்சியப்படுத்தாமல் வகுப்பில் போய் பாடம் நடத்திக்காண்பிக்கலாம். மீதி 250 டி.இ. ஓக்கள் Welfare அபிசார்களாக இருக்கலாம். ஒரு ஆசிரியருக்கு என்ன கிடைத்தது, இன்கிரிமெண்டு கிடைத்ததா, பிராவிடெண்டு பண்டு லோன் கிடைத்ததா, ஏன் மினிமம் ஸ்கேலில் இருக்கிறார், எத்தனை பள்ளிக் கூடங்களிலிருந்து இங்கே வந்தார், இப்படி விவரங்கள் சேகரித்து அவர்களுக்கு வேண்டிய நன்மைகளைச் செய்யலாம். இப்படிச் செய்யும் போது பிளாக் லிஸ்டு ஆப் எய்டட் ஸ்கூல்ஸ் விவரம் எடுக்கிறோம் என்று பத்திரிகையில் வந்தால் போதும், அவர்கள் சரியாகிவிடுவார்கள். நான் இதைப் பற்றிப் பேசினேன் என்று பத்திரிகையில் வந்தால் அது கூட அவர்கள் சரியாகப் போவதற்கு போதும். வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே இந்த எலிமெண்டரி ஸ்கூல் வாத்தியாருக்கு என்று எலிமெண்டரி எஜுகேஷன் மேன்யுவல் என்று போட்டார்கள். காலேஜ் மச்சருக்கு இப்படி கட்டுப் பாடு கிடையாது. காரணம் எலிமெண்டரி வாத்தியார் கையில்தான் கிராமமே இருக்கிறது என்று அவர்களுக்கு அந்த வாத்தியார் பேரில் நம்பிக்கை இல்லாததினால் அந்த மேன்யுவலைப் போட்டார்கள். இன்றைக்கும் அது இருக்கிறது. காலேஜ் மச்சருக்கு மேன்யுவல் கிடையாது. இந்த எலிமெண்டரி எஜுகேஷன்

3rd March 1969] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

மச்சரை பல விதமாகவும் உபயோகப்படுத்தலாம். ஆனால் அவரை திருப்தியாக வைக்கவேண்டும் என்பது முக்கியம். மற்ற படி பாட புத்தகங்களில் ஹிஸ்டரியை மாற்ற வேண்டும். தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஹிஸ்டரி பாட புத்தகத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இந்த நாட்டை வெள்ளையர் அடிமையாக நடத்தினார்கள் என்பது முக்கால்வாசி பாடமாக இருக்கிறது. எப்படி டிஸிப்ளின் வரும்? சுதந்திரம் வந்து இத்தனை வருடங்கள் ஆகியும் இப்படி இருக்கிற தென்றால் எப்படி நம் கொள்கைகள் புத்தகங்களில் பிரதிபலிக்க வேண்டும். மாரல் இன்ஸ்டிரக்ஷன், மாரல் மச்சிங் என்பது கிடையாது. டிஸிப்ளின் பின் எப்படி இருக்கும்? அடியிலிருந்து தான் அஸ்திவாரம் வரவேண்டும். தர்ம சிந்தனையாக புத்தகங்கள் இல்லை. சினிமா விஷுவல் எஜுகேஷன் என்பதில் தர்மத்தை குறைக்க எவ்வளவு வேண்டுமோ அவ்வளவு இருக்கிறது. கண்ணால் பார்ப்பது தான் மனதில் நிலைத்து நிற்கும். அதனால் தான் chalk நிறைய உபயோகப்படுத்தி கரும்பலகையில் எழுதிக் காண்பிக்கும் ஆசிரியர் தான் மேன்மையான ஆசிரியர் என்று சொல்லுகிறோம். சென்சார் ஷிப் போர்டில் சென்சார் ஷிப் நன்றாக செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்யாததால் சினிமா எல்லாம் பார்த்து விட்டு வருகிற பையனுக்கு சினிமா புத்தகங்களை பெரிய பாட புத்தகங்களுக்குள் வைத்துக் கொண்டு சினிமா பாட்டு பாடிக் கொண்டு இருக்கிற நிலைமை ஏற்படுகிறது. தமிழ் நாடு மற்ற மாநிலங்களை விட எல்லாத்துறையிலும் முன்னணியில் நிற்கிறது என்று சொல்வதற்கொப்ப, சரித்திர பாடங்களை மாற்றி எழுதித் தீரவேண்டும். தமிழ் நாடு எப்படி இருந்தது, இந்தியா எப்படி இருந்தது, எந்த நாகரீகத்தில் இருந்தது, எப்படி நாம் அந்த நாகரீகத்திற்கு வரவேண்டும் என்பதை எல்லாம் கொண்ட சரித்திர புத்தகமாக இருந்தால் அப்படிப்பட்ட புத்தகத்தைப் படித்தது 10 வருஷம் ஆனால் தான் நாட்டில் அமைதி வரும். தேசத்திற்கு துரோகமான விஷயங்களை கணக்கு புத்தகங்களில் இருக்கின்றன. சாரயத்தில் ஜலம் இவ்வளவு கலந்தால், உயர்ந்த ரக காப்பிக் கொட்டையுடன் மட்ட ரக காப்பிக் கொட்டையைக் கலந்தால் எவ்வளவு லாபம் என்று இப்படிப்பட்ட கணக்குகளை டெக்ஸ்ட் புக் கமிட்டி எப்படி அங்கீகரிக்கலாம்? இப்படிப்பட்ட கணக்குகளைப் படித்துபிறகு ஐ.ஏ.எஸ். ஆபீசராக வந்தால் நிலைமை எப்படி அல்லது வியாபாரியாகப் போனால்தான் படித்தது உண்மை என்பது போல் கலந்து விற்கிறான். இப்படி கலப்பட்டு கணக்குகள் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் இருந்து இருக்கின்றன. என்ன காரணத்தினால் அப்போது இருந்ததோ. அவைகளை நாம் மாற்றி அமைக்க வேண்டாமா? அவைகள் எல்லாம் அப்படியே தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமா? நான் சபையில் சொல்லிச் சொல்லி சாராயக்கலப்பு கணக்கு இப்பொழுது இல்லையென நினைக்கிறேன். இவற்றில் ஒரு சேடிகல் சேஞ்சு கொண்டு வரவேண்டும். எந்தக்காலத்திலோ வைக்கப்பட்டுள்ள அந்த சிலப்ஸ் அப்படியே இன்னும் நீடித்துக்கொண்டு இருப்பதில் நமது பிள்ளைகளுடைய எதிர்காலத்திற்கும் சரி நாட்டின் எதிர் காலத்திற்கும் சரி உகந்ததாக இருக்கவேண்டியது.

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1969]

அடுத்து ஆசிரியர்களுக்குத் தேவையான சம்பளம் கொடுக்கப் படுகிறதா என்றால் இல்லை. அவர்கள் யாரும் பங்களா வேண்டும் அது வேண்டும் இது வேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. அவர்களுடைய வாழ்க்கை மிக மிக எளிமையானது. நமது மாநிலத்தில் மொத்தம் இரண்டு லட்சம் ஆசிரியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய குடும்பத்தையொட்டி மொத்தம் ஒரு பத்து லட்சம் பேர் இருப்பார்கள். இன்னும் பார்க்கப்போனால் நாட்டிலுள்ள மொத்தம் நாலு கோடிப்பேரில் அவர்களுடைய குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்கள் நாற்பதில் ஒரு பாகப் பேர் இருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்விற்கு ஏற்ற வகையில் அவர்களுக்குப் போதிய பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்றுதான் கிருஷ்ணமூர்த்தி திருப்பித் திருப்பி சொல்லுகிறானே தவிர இந்த ஒரே காரணத்தினால்தான் தமிழ் நாட்டில் பல் வேறு பிரிவினரின் பிரச்சனைகள் இருந்தாலும் திருப்பித் திருப்பி ஆசிரியர்கள், ஆசிரியர்கள் என்று சொல்லுகிறானே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. அவர்கள் எளிய வாழ்க்கையை மேற்கொண்டவர்கள். படாடோபம் இல்லாதவர்கள். இருப்பதைக்கொண்டு திருப்தியோடு வாழக்கூடியவர்கள். சமுதாயத்தை முன்னுக்குக்கொண்டு வருவதற்காக உழைப்பவர்கள். குழந்தைப் பருவத்தில் ஏழுவயது முதல் பன்னிரண்டு வயதுக்குள் போடப்படும் ஊட்டப்படும் உணவுச்சத்துதான் பிறகு நிலைத்து நிற்கும் என்ற உண்மையை மனத்தில் இருத்தி மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்காக அயராது பாடுபடுகின்றவர்கள் ஆசிரியர்கள். அவர்கள் வாழ்வு நல்லபடி, அமைய வேண்டாமா? அவர்களுக்காக நான் வேண்டுவது எல்லாம் சில சிறு நன்மைகள்தான். இவற்றுக்காக அரசாங்கம் செலவு செய்ய வேண்டுவதெல்லாம் 125 லட்சம்தான். இதைச் செய்யக் கூடாதா? அடுத்து ரிடையர்மெண்ட் வயதைப் பற்றி சில சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. மேனேஜ்மெண்டு பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கும் அரசாங்க பள்ளிகளில் உள்ள ஆசிரியர்களுக்கும் இந்த விஷயத்தில் சில வித்தியாசங்கள் இருக்கின்றன. சாதாரணமாக எங்களுக்கு அதுவது ஆசிரியர்களுக்கும் மேனேஜ்மெண்டுக்கும் ஒரு அக்ரிமெண்டு இருக்கின்றது. அந்த அக்ரிமெண்டு சட்டப் படி செல்லுமா செல்லாதா என்பது எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அந்த அக்ரிமெண்டுபடிக்கு அந்தப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்கள் 60 வயது வரையில் இருக்கலாம். ஆனால் சர்க்கார் சொல்லுகிறது ஓய்வுபெறும் வயது 58 என்று. எல்லாருக்கும் 60 வயது என்று வைத்தால் அதனால் ஆசிரியர்களுக்கு பல விதத்தில் நன்மையாக இருக்கும் என்று சென்ற வருஷத்திலேயே நான் வற்புறுத்திக்கூறியிருக்கிறேன். 58 வயது என்று இருக்கும்போது கூட 57½ வயது வரும்போதாவது பென்ஷனுக்கான பேப்பர்களைத் தயார் செய்கிறார்களா என்றால் இல்லை. ஜில்லா அதிகாரிகள் இந்த விஷயத்தில் எப்போதும் சிரத்தை காட்டுவது இல்லை. அடுத்து 58 வயதானவுடன் சர்க்கார் குறிப்பிட்டு இருக்கும் வயதை உத்தேசித்து அதற்கு மேல் அறுபது வரையில் சம்பள உயர்வும் கொடுப்பதில்லை. 58-லேயே ரிடையர் ஆகிவிட்டதாகக் கருதி Probable

3rd March 1969] [திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

பென்ஷன் தொகை கழித்து பாக்கியை சம்பளமாகக் கொடுக்கிறார்கள். அவர்களில் பலபேருக்கு பஞ்சப்படியில் பதினெட்டு ரூபாய் குறைந்து விடுகிறது. முன்பு சர்க்கார் ஊழியர்களுக்காக ஒரு உத்திரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. அவர்கள் கடைசி காலத்தில் வாங்குகிற சம்பளம் அதிகப்படி போகாமல் இருந்தால் அதற்குக் கிராக்கிப்படி கொடுக்கலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அது ஆசிரியர்களுக்கு இல்லை என்று சர்க்கார் எழுதிவைத்து இருக்கிறது என்று தெரிகிறது. ஆகவே 250 ரூபாய் வாங்குகிறவர் 190 சம்பளம் 60 ரூபாய் டி.எ. என்று சர்வீஸில் இருக்கும் இரண்டு வருஷத்திற்கு 190-க்குடி.ஏ. 18 ரூபாய் குறைகின்றது. எல்லாவற்றையும் விட முப்பது ரூபாய்க்கு பார்ட்டைம் டீச்சர் என்று வைத்து இருப்பது எவ்வளவு பரிதாபகமானது என்று பாருங்கள். நெசவு ஆசிரியர்கள், பாய் முடைகின்றவர்கள் இவர்கள் எல்லாம் பார்ட்டைம் ஆசிரியர்கள் என்று கருதப்பட்டு அவர்கள் மாதம் 30 ரூபாய் சம்பளத்தில் வைக்கப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். அவர்கள் ஏறத்தாழ ஏழெட்டு வருஷமாக அப்படியே இருக்கின்றார்கள். அவர்களுக்கு பஞ்சப்படி என்று கொடுக்கக்கூடாதா? பள்ளிக்கூடத்தில் வேலை செய்யும் ப்யூன்களுக்குக்கூட பஞ்சப்படி என்று கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் இவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. அடுத்து பிள்ளைகளுக்கு தண்ணீர் கொடுப்பதற்காக என்று பள்ளிக்கூடத்தில் வாட்டர் மேன் என்று இருந்ததை இப்போது Part-time அகப்போடும்படி ஒரு சூழ்நிலையை பல பள்ளிகளில் உண்டாக்கியிருக்கிறது சமீப வருஷங்களில் டைரக்டர் அவர்களிடமிருந்து வந்துள்ள சுற்றறிக்கை. ஒரு ஆயிரம் பிள்ளைகள் படிக்கும் பள்ளிக்கூடத்தில் தண்ணீர் எடுத்து வர என்று ஒரு ஆள் இருக்கக்கூடாதா? ரெயில்வேயிலேயே ஸ்டேஷனுக்கு ஸ்டேஷன் ஒரு ஆள் இருக்கிறார் வாட்டர்மேன் என்று. இரதாறு ரூபாய் சம்பளம் போல் கொடுக்கிறார்கள். கொஞ்சநேரமே வண்டி நிற்கும் இடத்திலே தண்ணீர் வேண்டும் என்று கேட்க நேரவில்லாமல் நாம் போய் வண்டி போவதற்குள் வாங்கி சாப்பிடுகிற நிலையில் இம்முறை இருக்கிறது. பள்ளிகளில் நிலைத்து வேலை செய்யவேண்டும். ஆனால் அங்கே எடுத்து விட்டார்கள்.

கனம் நெடுஞ்செழியன் அவர்கள் கல்வி அமைச்சராக இருக்கும் போது ஆசிரியர்கள் வேலைக்கு வந்தவுடன் அவர்களிடம் ஒரு அட்டையைக் கொடுத்து அவர்களுடைய சம்பளம், சம்பள உயர்வு அவர்கள் வேலையில் இருப்பதற்கான கண்டிஷன்கள் போன்ற எல்லா குறிப்புகளையும் அதில் எழுதி அவர்களிடமே கொடுத்து விட்டால்—பள்ளிகளில் அவர்களுக்காக வைக்கப்பட்டுள்ள சர்வீஸ் ரெஜிஸ்டர் போல அவர்களிடமும் இந்த அட்டையைக் கொடுத்து விட்டால், அவர்கள் வேறு பள்ளிக்கூடத்திற்கு மாற்றப்பட்டாலும் எந்த விதமானசிரமமும் இல்லாமல் அதே சம்பளத்தில் அங்கேபோய் பணியாற்ற முடியும் என்ற யோசனையை அநேகமாக ஏற்றுக்கொண்டார்கள். ஆனால் அது இன்னமும் கொடுக்கப்படவில்லை. கல்வியை தேசியமயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்ல

[திரு. ஜி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [3rd March 1969]

வில்லை, ஆனால் Education should be nationalised to the point of treating the teachers as Government servants. இன்னினியருக்கு மேற்பட்டவர்கள் என்று சொல்லுகிறேன். அதோடு இன்றுள்ள பரீட்சை முறைகளிலும் மாற்றம் வேண்டும் என்று நான் அடிக்கடி குறிப்பிட்டு வந்து இருக்கிறேன். இந்த பரீட்சைகளின் முடிவுகள் வெளிவரும்போது எங்கோ அச்சப் பிழை என்று ஏற்பட்டு அதன் காரணமாக பையனே தற்கொலை செய்து கொள்ளும் நிலைகளையும் பார்த்து இருக்கின்றோம். இப்படிப்பட்ட நிலைகளை மாற்றவேண்டுமானால் ஆசிரியர்களுக்கு பரீட்சையில், பாஸ் போட அதிகாரம் வேண்டும். அவர்கள் டாக்டருக்கு மேற்பட்டவர்கள், இன்னினியருக்கு மேற்பட்டவர்கள் என்ற அளவிற்கு அவர்களுக்குப் போதிய ஊதியம் தரப்படவேண்டும். ஆசிரியர்களுக்கு குரு தட்சிணை என்று பையன்கள் வழங்கும் நிலை ஏற்பட வேண்டும். அப்போதுதான் ஆசிரியர்களுடைய நிலையும் அவர்கள்பால் பையன்களுக்கு உள்ள மதிப்பும் பெரும் அளவிற்கு உயரும் என்று சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. to-morrow.

The House than adjourned.

VI. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and orders.

' Nil '

B. Reports, notifications and other papers.

* 29. The Tamil Nadu Appropriation Bill, 1969 (L.A. Bill No. 6 of 1969).

* 30. The Tamil Nadu Appropriation (No. 2) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 7 of 1969).

* 31. The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 1 of 1969).

* 32. The Madras General Sales Tax (Second Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 2 of 1969).

* 33. The Madras Panchayats (Amendment) Bill, 1969 (L.A. Bill No. 5 of 1969).

§ 34. The Tamil Nadu Agricultural Lands Records of Tenancy Rights Bills, 1969 (L.A. Bill No. 18 of 1968).

* Circulated to all M.L.Cs. by special messengers on 28th February 1969.

§ Circulated to all M.L.Cs. by special messengers on 1st March 1969.